

Inwijding van de Zaal van Zuid Amerika

Lieve vrienden en vriendinnen,

We betuigen onze dank voor de steun die we hebben ontvangen van duizenden personen in Zuid Amerika. Hun namen zijn gegraveerd in de stalen platen van die grote gedenksteen.

We betuigen onze dank voor het werk van arbeiders, tekenaars, architecten en constructeurs.

We bedanken al degenen die ons vergezellen in deze viering.

... En we zijn dankbaar omdat we deze plek kunnen inwijden die nu open staat voor persoonlijke overdenking, voor studie en voor uitwisseling.

Op deze momenten moeten we niet andere punten van ontmoeting vergeten die beginnen vorm te krijgen en zich vermenigvuldigen in de vijf werelddelen. In vele daarvan, in talrijke zalen en zaaltjes, in verschillende delen van de wereld, beluistert en ziet men wat we hier vandaag zeggen en doen omdat, zoals we goed weten, de woorden en de beelden vanuit deze inspirerende ruimten voortrollen naar de virtuele ruimten en vandaar uit weergalmen in de ruimten van het wachten.

Velen van ons, bijeen op verschillende plaatsen, zijn blij met deze viering. We zijn blij omdat we noch de regeringen, noch de bedrijven, noch de machtigen, noch de massa media hoeven te bedanken. Hier en op verschillende plekken in de wereld werd alles gebouwd dankzij de inspanningen van de Humanistische Beweging en van een verzameling personen die, zonder speculaties noch berekening, de ontwikkeling van onze Boodschap heeft gesteund.

Daarom is het passend om nu deze grote Beweging te bedanken met het citeren van haar fundamentele idealen en voorstellen die zich formaliseren in de zes volgende punten: "In de eerste plaats bevordert zij de plaatsing van de mens als centrale waarde en zorg, zodat niets boven de mens staat en geen mens boven een andere mens staat. In de tweede plaats bevestigt zij de gelijkheid van alle personen en werkt zij voor het overtreffen van de simpele formaliteit van gelijke rechten, vooruitgaand naar een wereld van gelijke kansen voor iedereen. In de derde plaats erkent zij de persoonlijke en culturele diversiteit waarmee zij de karakteristieken die elk volk eigen zijn bevestigt en elke discriminatie veroordeelt die uitgeoefend wordt om reden van economische, raciale, etnische en culturele verschillen. In de vierde plaats staat zij elke tendens voor ontwikkeling van kennis voor, boven alle aan het denken opgelegde beperkingen die voortvloeien uit vooroordelen die aanvaard zijn als absolute en onveranderlijke waarheden. In de vijfde plaats bevestigt zij de vrijheid van ideeën en overtuigingen en, in de zesde plaats verwerpt zij niet alleen de vormen van fysiek geweld, maar ook alle andere vormen van geweld: economisch, racistisch, seksueel, religieus, moreel en psychologisch, als dagelijkse, in alle delen van de wereld gewortelde gevallen".

Die zes punten van het Humanisme vormen voor ons, boodschappers van een nieuwe geest, de basis van onze sociale doctrine en van onze verbintenis met actie in de wereld.

Toch is het in de dagelijkse omgang met de concrete personen en oog in oog met de angsten van het eigen bewustzijn wanneer men zich afvraagt over de richting die men moet geven aan zijn gedrag en aan zijn leven.

Hoe kan een persoon de richting van zijn leven bepalen als hij alles behalve de controle over zijn dagelijkse situatie heeft? Hoe kan een persoon vrij besluiten over de zin van zijn leven als hij onderworpen is aan de behoeften die hem vanuit zijn eigen lichaam opgelegd worden? Hoe kan hij vrij beslissen, gevangen als hij is in een systeem van economische urgenties, in een systeem van familie relaties, van werk relaties en van vriendschapsrelaties, die soms veranderen in een systeem van werkloosheid en wanhoop, eenzaamheid, verlatenheid en mislukking van zijn eigen verwachtingen? Hoe kan hij vrij beslissen als hij zich baseert op een gemanipuleerde informatie en op de in de media verheerlijkte antiwaarden waarmee als beste gedragsmodel de machtige geëtaleerd wordt, die schaamteloos het geweld, het dreigement, het meedogenloos optreden, de willekeur en de onredelijkheid ten toon spreidt,? Hoe kan hij vrij beslissen als de morele zedenprekers van de grote religies de genociden, de heilige oorlogen, de verdedigingsoorlogen of de preventieve oorlogen rechtvaardigen of er over stilzwijgen? Maar wat is dát?!

Omdat de sociale atmosfeer is vergiftigd met wreedheid, worden onze persoonlijke relaties steeds wreder en de behandeling die men zichzelf geeft is ook steeds wreder.

De grote angsten van de mens beletten hem een gewenste en betekenisvolle richting aan het leven te geven. De angsten voor de armoede, de eenzaamheid, de ziekte en de dood voegen zich samen en versterken zich in de samenleving, in de menselijke groepen en in de individuen...

Maar ondanks alles... ondanks alles... baant zich uit dit ongelukkige gevangen zitten, iets licht als een ver geluid, iets licht als een ochtend bries, iets dat zachtjes begint, een weg in het innerlijk van de mens...

En waarom, mijn ziel, deze hoop? Waarom die hoop die zich vanuit de donkerste uren van mijn ongeluk, lichtvol een weg baant?...

Maar vandaag zijn we in een viering en daar we in een viering zijn (en de mensen in sommige vieringen geschenken uitwisselen), zou ik je een geschenk willen doen waarvan jij natuurlijk zal zien of het de moeite waard is het aan te nemen. Het gaat in werkelijkheid om de meest makkelijke en praktische aanbeveling die ik in staat ben aan te bieden. Het is bijna een kookrecept! maar ik vertrouw erop dat je verder zult gaan dan wat de woorden aangeven...

Op een of ander moment van de dag of de nacht adem je een volle teug lucht in en stel jij je voor dat je die lucht naar je hart brengt. Vraag dan met kracht voor jezelf en voor degenen waar je het meest van houdt. Vraag met kracht om je te verwijderen van al wat jou verwarring en tegenstrijd brengt; vraag opdat je leven eenheid heeft.

Besteedt niet veel tijd aan dit korte gebed, aan dit korte verzoek, want het zal voldoende zijn dat je voor een ogenblik onderbreekt wat er in je leven gebeurt, opdat in het contact met je innerlijk je gevoelens en je ideeën helder worden.

De eigen tegenstrijd verwijderen is de haat, de wrok en de zucht naar wraak te boven komen. De tegenstrijd verwijderen is de wens cultiveren om zich te verzoenen met anderen en met zichzelf. De tegenstrijd verwijderen is vergeven en twee keer elk kwaad repareren dat men anderen heeft aangedaan.

Dit is de houding die gecultiveerd moet worden. Dan, naar mate de tijd verstrijkt, zal je begrijpen dat het allerbelangrijkste het bereiken van een leven van innerlijke eenheid is, dat vruchten zal afwerpen wanneer dat wat je denkt, voelt en doet in dezelfde richting gaat. Het leven groeit door zijn innerlijke eenheid en valt uiteen door de tegenstrijd. En wat jij doet blijft niet alleen in jou, maar komt ook aan bij anderen. Daarom, wanneer je anderen helpt om pijn en leed te overwinnen, doe jij je leven groeien en draag je bij aan de wereld. Omgekeerd, wanneer je het leed van anderen vergroot, valt je leven uiteen en vergiftig je de wereld. En wie moet je helpen? In de eerste plaats degenen die het dichtst bij je zijn, maar je daad zal niet stoppen bij hen.

Met dit “recept” eindigt het leren niet, maar begint het juist. In dit “recept” wordt gezegd dat men moet vragen, maar aan wie vraagt men? In overeenstemming met wat je gelooft, zal je vragen aan je innerlijke god, of aan je gids of aan een inspirerend en troostend beeld. Ten slotte, als je niemand hebt om aan te vragen, zal je ook niemand hebben om aan te geven en dan zal mijn geschenk het aannemen niet waard zijn.

Daarna zul je in overweging kunnen nemen wat de Boodschap uitlegt in haar Boek, in haar Weg en in haar Ervaring. En je zult ook kunnen rekenen op metgezellen die samen met jou een nieuw leven kunnen beginnen.

In deze eenvoudige vraag is ook een meditatie die richting geeft aan het eigen leven. En die vraag en die meditatie zullen aan kracht winnen en daardoor de dagelijkse situaties transformeren.

Door op die manier vooruit te gaan, zul je misschien op een dag een signaal opvangen. Een signaal dat zich soms aandient met vergissingen en soms met trefzekerheid. Een signaal dat heel zacht binnensluipt, maar dat op bepaalde momenten van het leven binnenstormt als een heilig vuur dat de aanleiding is voor de vervoering van verliefden, voor de inspiratie van de artiesten en voor de extase van de mystici. Want, het is gepast het te zeggen, zowel de religies als de kunstwerken en de grote inspiraties van het leven komen daar vandaan, van de verschillende vertalingen van dat signaal en er is geen reden om te geloven dat die vertalingen natuurgetrouw de wereld uitbeelden die zij vertalen. Dat signaal in jouw bewustzijn is de vertaling in beelden van dat wat geen beelden heeft, het is het contact met het Diepgrondige van de menselijke geest, een ondoorgrondelijke diepte waarin de ruimte oneindig en de tijd eeuwig is.

Op sommige momenten van de geschiedenis verheft zich een kreet, een hartverscheurende aanroep van individuen en volken. Dan komt vanuit de Diepte een signaal. Hopelijk wordt dat signaal met goedheid vertaald in de tijden die

verstrijken, wordt het vertaald om pijn en leed te overwinnen. Want achter dat signaal waaien de winden van de grote verandering.

Toen we vele jaren geleden de val van een systeem aankondigden, dreven velen de spot met wat voor hen onmogelijk was. De helft van de wereld, de helft van een verondersteld monolithisch systeem, stortte ineen.

Maar die wereld die uiteen viel, deed dat zonder geweld en toonde de goede dingen die in de mensen waren. Sterker nog, alvorens te verdwijnen werd vanuit die wereld de ontwapening bevorderd en men begon serieus te werken aan vrede. En er was geen enkele Apocalyps. In de helft van de planeet stortte het systeem in elkaar en apart van de economische moeilijkheden en de reorganisatie van de structuren die de bevolkingen moesten ondergaan, waren er geen tragedies, noch vervolgingen, noch genociden. Hoe zal de val van de andere helft van de wereld geschieden? Dat het antwoord op de kreet van de volken vertaald moge worden met goedheid, vertaald moge worden in de richting van het overwinnen van pijn en leed.

Als mensen staan we niet los van de bestemming van de wereld. Laten we ons leven oriënteren in de richting van innerlijke eenheid, laten we ons leven oriënteren in de richting van het overwinnen van de tegenstrijdigheden, laten we ons leven oriënteren naar de overwinning van pijn en leed in onszelf, in onze naaste en in waar we kunnen handelen.

Dat ons leven moge groeien door het overwinnen van de tegenstrijd en het leed. Dat ons leven vooruit moge gaan door anderen vooruit te laten gaan.

Op deze dag van viering zou ik graag een heel hartelijke groet willen geven aan iedereen die hier aanwezig is en ook aan hen die, ver verwijderd in de ruimte, met ons in verbinding staan.

La Reja. 7 mei 2005

Vertaling uit het Spaans
Peter Noordendorp
Gereviseerde versie